

men dertil vil jeg svare, at Bygningsafgiften er den Form, hvorunder det Erhverv, der drives i Kjøbstæderne, bliver beskattet til Statskassen, medens Hartkornskatten er den Form, hvorunder det Erhverv, der drives paa Landet, væsentligst beskattes til Statskassen. Her til kommer ogsaa, hvad Bygningsafgiften angaaer, at, saasnart der drives et Erhverv paa Landet, som er Kjøbstadsagtigt, om jeg maa bruge det Udtryk, saa bliver dette ogsaa belagt med Afgiften. Jeg vil indrømme, at i tidligere Tider, hvor dette Forhold traadte mindre frem paa Landet, har der været, ja, jeg kan gjerne sige, en vis Slaphed fra Administrationens Side med Tilsynet i saa Henseende; men efter den Udvidelse, som dette Forhold vil tage paa Landet, og paa Grund af de Foranstaltninger, der i saa Henseende allerede ere trufne fra Regeringens Side, troer jeg, at man kan være temmelig vis paa, at der, hvor der skal svares Bygningsafgift for Fremtiden, vil den ogsaa virkelig blive opkrævet. Den Byrde man med Hensyn til Beskattningen ogsaa fornemmeligen opstiller i Kjøbstæderne, er naturligtvis Communalbeskattningen, og, hvad denne angaaer, maa jeg indrømme, at den i Kjøbstæderne fremtræder med en større Pengeudgift, end den fremtræder i de tilsvarende Communer paa Landet; men naar man saa vil overveie de Goder, som Indvaanerne i Kjøbstæderne have for disse Penge, saa vil man see, at de have Goder, som ville blive langt dyrere, naar de skulle staves tilveie paa Landet; og dernæst skal jeg ogsaa nævne et Punkt, der kommer Kjøbstæderne tilgode, og hvor den største Deel af Beskattningen hviler paa Landet, og det er Veienes Vedligeholdelse, navnlig Chausséerne, Hovedlandeveiene og Amtsveiene. I denne Henseende er Landets Bidrag ganske anderledes stort end Kjøbstædernes, og dog komme disse Veie for en stor Deel Kjøbstæderne tilgode. Det er vel sandt, at, naar der er Spørgsmaal om nye Betarbejder, saa søger man naturligvis ikke blot i Kjøbstædernes, men ogsaa i Landdistricternes Interesse at faae Forbindelseslinier ind til Kjøbstæderne først færdige; men paa den anden Side maa det dog indrømmes, at, er det til Nytte for Landdistric-

terne, saa er det ogsaa et stort Gode for Kjøbstæderne, da disse jo egentlig skulle leve af og bestaae ved, at de have en saa let Forbindelse som mulig med deres Opland.

Tscherning: Jeg maa ganske tiltræde, hvad den ærede Rigsdagsmand (Bregendahl) har sagt med Hensyn til Stattesforholdet; jeg har ikke berørt det, fordi jeg tænkte, at det egentlig laa udenfor denne Behandling. Jeg skal nævne de tre Tal, der for nogle Aar siden omtrent udtrykte Beskattningsforholdet til Staten af Landet, Kjøbenhavn og de mindre Kjøbstæder; Tallet var for Landet 12, for Kjøbenhavn 10 og for de mindre Kjøbstæder tilsammen 9. Det var, som sagt, Forholdet, i hvilket Statskatterne omtrent tyngte paa de forskellige Befolkninger; det har forøvrigt ikke meget at betyde, da det udjævner sig igjen ved andre Forhold. Jeg vilde kun gjøre det ærede Medlem fra Aarhus (Herz) opmærksom paa, at, naar han i Finantsloven efterseer Posteringen med Hensyn til Indquarteringen og sammenligner den med Posteringen i den nuggældende Finantslov, saa vil han see, at der er taget en Forholdsregel fra Bevillingsmyndighedens Side for at hjælpe Ministeriet til paa en god Maade at komme til at liquiderede Indquarteringsvæsenet med Kjøbstæderne. Naar det ærede Medlem siger, at Loven paabyder den og den Regnskabsorden, saa skal jeg dertil bemærke, at Loven derfor ikke udelukker en fuldstændigere; det er det Mindste, hvor med man vil være tilfreds, men det Mere kan blive modtaget som en administrativ Forholdsregel. Hvorledes Pengebevillingerne blive fordelte, efterat Finantsloven har indrømmet Summernes Størrelse, er Noget, der henhører under den administrative Myndighed. Det ligger i den administrative Myndigheds Natur og Forpligtelse, at den Intet skal udbetale paa Forskud, hvortil den skal være redebon til at betale ethvert virkelig beviist Krav. Vil altsaa de bequarterede Byer have Betaling i kortere Terminer, end de hidtildags have kunnet faae, saa skulle de træde frem med deres legitimerede Krav og fyldestgjørende bevis, at de virkelig ere forsaldne, at det er Udgifter, der staae til Udbetaling; men dette kunne de kun